



Opinia națională

Săptămânal de opinii, informații și idei de larg interes național

Director: Mioara VERGU-IORDACHE

Anul 29, nr. 1026, 29 noiembrie 2022, 8 pagini, 1 leu, www.opinianaționala.ro



La Facultatea de Medicină Veterinară din cadrul Universității Spiru Haret se află prima și singura Clinică veterinară universitară din București care beneficiază de aparatură și digitalizarea pacientului.

► Pagina 3



Cu dragoste de carte.
De 30 de ani.

Editura Fundației România de Mâine va fi prezentă, ca în fiecare an, la Târgul de carte *Gaudeamus*, 7-11 decembrie 2022, între orele 10:00 și 20:00, pavilionul B, standul 135.

► Pagina 4

Dialoguri economice între generații, despre sănătatea întregului viu comun, învățatură pentru minte, inimă și suflet (V)

De la principiul „armoniei întregilor vii integrați” la organizarea și funcționarea societății umane pe baze sănătoase

Continuăm să vă propunem spre reflecție un nou mod de gândire și acțiune practică, pe care l-am numit **modul economic**. Invitați la aceste dialoguri sunt profesorii universitari de la Academia de Studii Economice din București: Constantin Popescu (Costică), Alexandru Tașnadi (Sandu), iar „spiritul viu al dialogului”, de la Universitatea Spiru Haret, conf.univ.dr. Miltiade Stanciu (Milti).

► Pagina 5



Facultatea de Științe Juridice și Științe Administrative București – practică de specialitate

► Pagina 3

A XXIV-a ediție a Galei Premiilor APLER

Miercuri, 23 noiembrie 2022, în Sala *Perpessicius* a Muzeului Național al Literaturii Române din București, a avut loc cea de-a XXIV-a ediție a Galei Premiilor APLER (Asociația Publicațiilor Literare și Editorilor din România), cu sprijinul financiar al Ministerului Culturii. Juriul, format din Maestrul Mircia Dumitrescu (președinte), scriitorul Dan Mircea Cipariu și conf.univ.dr. Mireille Rădoi, director general al Bibliotecii Centrale Universitare Carol I din București, a acordat 11 premii pentru anul editorial 2021. Laureatii acestei ediții sunt: • George Volceanov – Premiul Cartea anului 2021 pentru volumul „*Un Shakespeare pentru mileniul trei*”, apărut la Editura Tracus Arte; • Premiul APLER Opera Omnia: Silviu Angelescu și Ștefan Borbély; • Ioana Crăciunescu („*Chit sau dublu*”, Editura Charmides) și Claudiu Komartin („*Autoportret în flama de sudură*”, Casa de editură Max Blecher) – Premiul Cartea de Poezie a anului 2021; • Corina Ciocărlie („*București, kilometrul zero: o istorie ilustrată a călătoriilor literare*”, Editura Tracus Arte) – Premiul Cartea de critică literară a anului 2021; • Editura Școala Ardeleană – Premiul Editura anului 2021; • „*Contemporanul. Ideea Europeană*”, fondată la 1881, a sărbătorit 140 de ani – Premiul Revista anului 2021; Carmen Tania Grigore („*Taina în care locuiesc*”, Editura Neuma) și Jan Cornelius („*Al Doilea e Chaplin*”, Editura Tracus Arte) – Premiul Special APLER; • Teodor Dună – Premiul Redactorul de carte al anului 2021. • Prof.univ.dr. Ioan Cristescu, președintele APLER, a acordat Premiul pentru Jurnalism Cultural doamnei Mihaela Helms, Radio România Actualități. Cele 12 diplome APLER sunt concepute de artistul vizual Mihai Zgondoiu. Partenerii media ai Premiilor APLER sunt Radio România Cultural și AgențiadeCarte.ro. (AgențiadeCarte.ro)



George Volceanov – Premiul Cartea anului 2021

George Volceanov: „Această carte (*Un Shakespeare pentru mileniul trei*) are trei secvențe, una de memorialistică, una științifică – o analiză contrastivă între noile și vechile traduceri. Generația de aur a făcut multe greșeli la vremea ei, unii au fost aserțiivi ideologic, alții nu aveau pregătirea filologică necesară și astfel s-au născut tot felul de comicării, de greșeli din păcate osificate. A treia parte a cărții e o trecere în revistă a impactului noii ediții și m-am bucurat foarte mult să ne vedem traducerile jucate de monștri sacri ai scenei românești. Ne bucură mult că vin și tinerii regizori la noi. Vă mulțumesc!”

Ioan Cristescu: „Am realizat cu George Volceanov 16 volume într-o nouă ediție Shakespeare, am început acum o altă aventură cu contemporanii lui Shakespeare, de ce? Din punctul meu de vedere nu există o mare cultură fără niște traduceri la timp. Cred că meritul acestei cărți este că domnul Volceanov nu ne-a dat o nouă traducere, ci ne-a adus în mileniul trei.”

1 Decembrie Ziua Națională a României



Regele Ferdinand I:

Prin grația lui Dumnezeu și voință națională, Rege al României, la toți de față și viitori, sănătate!

Am decretat și decretăm:

Art. 1. Ținuturile cuprinse în hotărârea Adunării Naționale din Alba Iulia de la 1 decembrie 1918 sunt și rămân de-a pururi unite cu Regatul României.

24 decembrie 1918

Nu plânge, maică Românie!

*Nu plânge, Maică Românie,
Că am să mor neîmpărțășit!
Un glonț pornit spre pieptul tău,
Cu pieptul meu eu l-am oprit.*

*Nu plânge, Maică Românie!
E rândul nostru să luptăm
Și din pământul ce ne arde
Nici o fărâmbă să nu dăm!*

*Nu plânge, Maică Românie!
Pentru dreptate noi pierim;
Copiii noștri, peste veacuri,
Onoare ne vor da, o știm!*

*Nu plânge, Maică Românie!
Adună tot ce-i bun sub soare;
Ne cheamă și pe noi la praznic,
Când România va fi Mare!*

(Poezie găsită în ranița unui soldat mort, în toamna anului 1918, pe muntele Sorica din Carpații de Curbură.)

Troc

Mioara VERGU-IORDACHE

Facem ce facem și tot la troc, la marfă ajungem. Marfa bani. Dar e trist că prețaluim cinste, suflet, demnitate, respect, responsabilitate! Îmbrăcăm haine care nu ne cuprind sau sunt prea largi, în care arătam hidos, care acoperă și partea de lumină, de frumos din noi. De ce dorim să fim ALTFEL, de ce dorim ca, măcar în sinele nostru, să fim stingheri, să fim minciñoși?! Numai pentru bani?! Numai pentru o glorie efemeră dăm „cinstea pe rușine”?

Ar părea că ne luptăm cu falsul, cu minciuna, cu furtul, „păcate” de care zicem că dorim să ne lepădăm. Și nu mă refer acum la păcatele izvorâte din lipsa educației, din lipsuri materiale, din boli... Deși, ce alte motive ar putea fi? Observați?! De exemplu, povestea cu doctoratele, care nu mai impresionează pe nimeni. Nici pe hoți, nici pe negustori! 1.03, 5.7, 14.22, 39.77, 85 la sută sau oricât o fi, fără citare și marcarea, nu contează. Căci pentru o găină sau pentru un ou, hoțul tot hoț este! Dar am o idee. Cine-și dorește neapărat un doctorat, a cărui dovadă s-o lipească, s-o atârne pe pereți, să se laude la nepoți, să plătească o sumă consistentă care să meargă într-un fond de sprijinire a cercetărilor adevăraților doctoranzi. Contra sumei plătite, ei se pot strădui/pot plăti în orice fel să alcătuiască o teză care să nu folosească la nimic! Și care să nu fie luată în seamă de autorități științifice și/sau administrative. De nimeni! Să fie „doctori în nimic”! Să se separe „doctorii” de doctorii demni de respect, de a căror muncă ne bucurăm cu toții. Doctoratele adevărate, absolut necesare în cercetare, în învățământ, să fie acordate cu respectarea strictă a tuturor regulilor tehnice și de etică. În aceste condiții, am scăpa de plaga nesimțirii?! Nu știu, dar sper. Sigur, doctoratele de care vorbeam sunt numai un pretext. De fapt, în fiecare zi, ne asumăm un „doctorat”. Este vorba despre specializarea *Omenie*: „Complex de calități alese, proprii unei persoane; purtare blândă, înțelegătoare; atitudine cuviincioasă, respectuoasă.” Este singurul „doctorat” în care se admite plagiatul! Să copiem de la cei mai buni ca noi, să copiem din cărți, de la vecini, de la colegi... E-n regulă acest gen de plagiat.

Măine, creștinii îl sărbătoresc pe Sfântul Apostol Andrei, cel Întâi Chemat, *Ocrotitorul României*. Se zice că „Sfântul Andrei întărea pe cei ce credeau în Hristos, îi îmbărbăta spre răbdarea muncilor vremelnice, învățându-i că nu este vrednică nicio muncă a vremii de acum pe lângă răsplătirea bunătăților celor ce vor să fie.” În anul 1995, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât ca ziua Sfântului Andrei să fie însemnată în calendarul bisericesc cu cruce roșie, iar în 1997, Sfântul Andrei a fost proclamat *Ocrotitorul României*.

Mulți „doctori” se vor arăta și se vor sfii la praznic. Apoi, joi, vor fi emoționați de Ziua Națională a României. Nu vă uitați în ochii lor!

A apărut nr.3 pe anul 2022 al Buletinului informativ al ARACIS.

Din sumar:

Asigurarea externă a calității

În luna august 2022 au fost definitive și publicate, pe pagina web a Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior (ARACIS), *Standardele de calitate cu privire la modul de desfășurare a activităților de predare, învățare, cercetare, aplicații practice și evaluare, la forma de învățământ cu frecvență, prin utilizarea unor resurse electronice, informatice și de comunicații sincrone specifice și documentul cu Ponderile maxime ale activităților în format online sincron, diferențiat pe domenii de studii de licență, de masterat și, respectiv de doctorat:* <https://www.aracis.ro/modul-mixt/>

Avize acordate în urma evaluării și asigurării externe a calității

În perioada iulie – septembrie 2022, Consiliul a analizat și a validat rezultatele evaluărilor externe pentru: • 39 de programe de studii universitare, dintre care 26 de programe de studii universitare de licență, un program de formare psihopedagogică în vederea certificării competențelor pentru profesia didactică, 11 programe de studii universitare de masterat și un program pregător de limba română pentru cetățenii străini; • 11 domenii de studii universitare de doctorat; • șapte domenii de studii universitare de doctorat; • cinci instituții de învățământ superior. Rezultatele evaluărilor externe și ale contestațiilor sunt disponibile pe: <https://www.aracis.ro/category/rezultate-evaluari/>

Evenimente

În data de 27 iulie 2022, ARACIS a organizat **evenimentul de prezentare a Raportului de activitate al ARACIS pe anul 2021 și sesiunea de consultare cu privire la Strategia agenției pentru perioada 2022 – 2026 și la proiectul de Standarde referitoare la modul de desfășurare a activităților de predare, învățare, cercetare, aplicații practice și evaluare, prin utilizarea unor resurse electronice, informatice și de comunicații sincrone specifice.** La eveniment au participat reprezentanți ai ARACIP, ANC, CNRED, membri ai Consiliului și ai aparatului tehnic al ARACIS.

Sesiune de formare a studenților

ARACIS a oferit sprijin federațiilor studențești pentru organizarea, în perioada 7 – 14 iulie 2021, a unei sesiuni de formare destinată studenților, în vederea dobândirii de către participanți a calității de studenți evaluatori ai ARACIS.

Drept urmare, a fost actualizat *Registrul Național de Experți Evaluatori – Studenți* al ARACIS, prin includerea unui număr de 51 de studenți admiși după sesiunea de formare din iulie 2022 și prin excluderea unui număr de 68 de studenți în conformitate cu listele transmise de federațiile studențești (ANOSR, UNSR, USR) cu ocazia începerii anului universitar 2022-2023. Sesiunea a fost organizată, cu sprijinul Universității de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București (USAMV B), cu participarea a peste 70 de studenți.

Proiecte

IMINQA

În perioada 31 august – 2 septembrie 2022 a avut loc, la Bruxelles (Belgia), întâlnirea din cadrul proiectului „Implementation and Innovation in QA through peer learning (IMINQA)”, finanțat prin Programul ERASMUS+, în care ARACIS are calitatea de partener, alături de Asociația Europeană pentru Asigurarea Calității în Învățământul Superior (ENQA) și Registrul European pentru Asigurarea Calității în Învățământul Superior (EQAR), în consorțiul condus de Ministerul Flamand al Educației și Formării. Au fost abordate următoarele teme: • Programul de mobilitate a personalului din domeniul asigurării calității (*Staff mobility*) • Activități de învățare reciprocă (*Peer learning activities*) • Asigurarea calității microcertificărilor (*Micro-credentials*).

Cooperare națională și internațională

• Cooperare națională

În perioada 30 iunie – 27 iulie 2022, reprezentanții ARACIS au participat la mai multe evenimente, reuniuni și grupuri lucru din domeniul asigurării calității învățământului superior, organizate, la nivel național sau internațional, de ANC, CEMU, INQAAHE, CEENQ).

În data de 27 septembrie 2022, domnul președinte, conf. univ. dr. Octavian-Mădălin Bunoiu, a participat la Convocarea științifică și metodică a personalului didactic cu tema „Maximizarea rezultatelor învățării în contextul modernizării învățământului superior militar”, în cadrul Universității Naționale de Apărare „Carol I” din București. De asemenea, domnul președinte a participat, la aceeași dată, la masa rotundă organizată de UEFISCDI, cu tema „Provocări și perspective în chestionarea satisfacției studenților din România cu privire la experiența universitară”.

• Cooperare internațională

NAQA

ARACIS extinde colaborarea cu agențiile de asigurare a calității din statele învecinate.

ARACIS și Agenția Națională pentru Asigurarea Calității Învățământului Superior din Ucraina (NAQA) vor colabora, sub egida Memorandumului, semnat la data de 25 iulie 2022, cu scopul dezvoltării unor procese de asigurare a calității relevante, care să contribuie la creșterea calității sistemului de învățământ superior, și al extinderii relațiilor de cooperare existente între cele două agenții de asigurare a calității.

Consortiul European pentru Acreditare în Învățământul Superior (ECA)

În data de 12 septembrie 2022 a fost aprobată aplicația ARACIS de a deveni membru al Consortiului European pentru Acreditare în Învățământul Superior – ECA. Apartenența la Consortiul îi conferă Agenției posibilitatea de a acorda *Certificatul ECA de Calitate în Internaționalizare*.

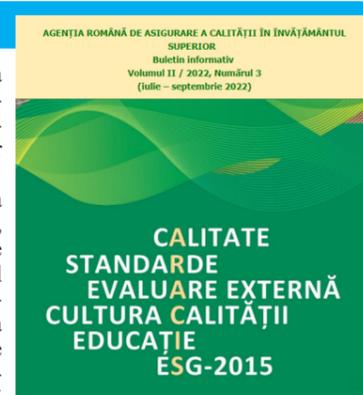
În perioada 13 – 14 septembrie doamna Ștefania Armășelu (inspector de specialitate – Serviciul Acreditare și Evaluare Instituțională) și doamna Aila Veli (expert – Serviciul Acreditare și Evaluare Programe) au participat la Sesiunea de formare cu titlul „Abordarea europeană pentru asigurarea calității programelor de studii integrate”, organizată de Consortiul European pentru Acreditare în Învățământul Superior (ECA) și găzduită de Comisia de titluri de ingineri – CTI, la Paris.

Rețeaua Internațională a Agențiilor de Asigurare a Calității în Învățământul Superior (INQAAHE)

În perioada iulie – septembrie, doamna prof. univ. dr. ing. Simona Lache, director al Departamentului Acreditare, a participat la întâlnirile lunare ale Board-ului INQAAHE și la întâlnirile comisiilor interne Membership și MPL Center, organizate de INQAAHE.

Rețeaua Central-Est Europeană a Agențiilor de Asigurarea Calității în Învățământul Superior (CEENQA)

În perioada 23-24 septembrie au avut loc Workshop-ul cu tema „Independența agențiilor de asigurare a calității” și Adunarea generală a Rețelei Centrale și Est Europene de Asigurare a Calității (CEENQA) 2022, desfășurate în Istanbul, Turcia.



IN MEMORIAM Constantin CODRESCU

A plecat pe un colț de stea, mai aproape de hanul Moara cu noroc

George V. GRIGORE

Filmul *Moara cu noroc* este un film istoric de artă, cu personaje creionate în alb și negru, cu caractere puternice și o atmosferă tensionată. Hangiul, în interpretarea actorului Constantin Codrescu, și-a continuat viața și după terminarea filmărilor, pentru că la Ghermănești – Snagov maestrul a reconstruit hanul, cu elemente de decor folosite și în film. A fost ca o ofrandă oferită acestei teribile încercări de a juca un personaj care își sacrifică iubirea pentru un dram de adevăr. Și după această continuarea a vieții la han, maestrul, cărui i-am fost asistent la Facultatea de Teatru din cadrul Universității Ecologice și a Universității Spiru Haret, într-o noapte a acestei lungi toamne din 2022, a plecat pe un colț de stea, unde se reflectă imaginea hanului din *Moara cu noroc* (ce este în cer se află reflectat și pe pământ). „La bună vedere!” i-am spus în septembrie, când mi-a împărțit faptul că se pregătește



de o lungă călătorie, poate cea mai lungă. Asta pentru că știu că ne vom mai întâlni în viețile viitoare. Domnul Codrescu este ca un mare stejar secular. El își lasă ghinda peste tot spațiul adăpostit de coroana sa regală. Așa s-a întâmplat și cu rolurile jucate, cu spectacolele pe care le-a montat ca regizor, cu studenții pe care i-a pregătit.

„S-a stins una dintre vocile puternice și extrem de calde ale scenei românești: Constantin Codrescu. Actor, regizor, scenograf și profesor, s-a remarcat din tinerețe datorită talentului său și ne-a făcut să-l îndrăgim cu fiecare apariție, indiferent că era pe scenă, peliculă, radio sau în sala de curs. Actor de mare profunzime, a avut o carieră prolifică în teatru și film, creând roluri remarcabile pe scenele Teatrului Național București, Teatrului Nottara și a Teatrului Mic. În film a debutat cu rolul din „Neptunul gornistului” (1953), iar „Mihai Viteazul”, „Haiducii lui Șapte cai”, „Zestrea domniței Ralu”, „Bietul Ioanide”, seria „Pistruiatul” sau „Trenul vieții” sunt doar câteva dintre cele care ne rămân moștenire și mărturie ale interpretării sale inconfundabile. Iubit și apreciat de publicul românesc, a fost distins cu mai multe premii, în primăvară, ministrul Culturii, Lucian N. Romașcanu, oferindu-i personal „Ordinul Național Steaua României” în grad de Cavaler acordat de Președintele României la propunerea Ministerului Culturii. Am mai spus, o repet cu cea mai mare sinceritate: cea mai frumoasă parte a poziției vremelnice pe care o ocup este reprezentată de întâlnirile minunate pe care mi le oferă.



Astăzi, 30.03.2022, am avut imensa bucurie de a mă afla alături de unul dintre prea puținii rămași uriași actori ai României. Constantin Codrescu, la 90 de ani și un pic de viață, la peste 70 de ani de carieră, ne-a primit cu mare căldură, în nemeritat de modesta lui locuință. Motivul întâlnirii, unul de mare emoție, acela de a-i transmite Ordinul Național Steaua României în grad de Cavaler acordat de Președintele României la propunerea Ministerului Culturii... Dumnezeu să îl odihnească în pace!”, a postat Ministerul Culturii într-o postare pe Facebook.

Constantin Codrescu a absolvit Institutul de Teatru din București în 1951 și și-a lăsat amprenta, atât ca actor, dar și ca profesor în evoluția mai multor generații de studenți de la IATC București, Institutul de Teatru din Târgu Mureș, Universitatea Ecologică București și Universitatea Spiru Haret. Vocația de animator și-a arătat-o în teatrele în care a fost director, așa cum sunt Teatrul Municipal „Maria Filotti” din Brăila și Teatrul din Sfântu Gheorghe sau ca regizor-instructor al teatrelor de amatori. Ca

regizor și scenograf a dat dovadă de o mare forță sugestivă, sensibilitate și imaginație creativă. A fost distins cu Ordinul Meritul Cultural clasa a IV-a (1967) „pentru merite deosebite în domeniul artei dramatice” și a primit Premiul UNITER pentru întreaga activitate. Tot pentru întreaga activitate a primit premiul în cadrul celei de-a VII-a ediții a *Galei Premiilor Gopo* (25 martie 2013). Din 2007 este „Cetățean de onoare” al municipiului Târgu Mureș, potrivit anuștelor ministerului. Noi, colectivul revistei „Condeie Ilfoveni” îi pregătisem maestrului o mică surpriză, respectiv un articol la rubrica „Ilfoveni cu care ne mândrim”: „Teatrul „Maria Filotti” din Brăila, locul unde Constantin Codrescu a lăsat o parte din sufletul său”. O parte la Brăila, o parte la Sfântul Gheorghe, o parte la Târgu Mureș, o parte la București și cea mai mare parte la Ghermănești, unde se afla Hanul. Care acum este pe o stea... Steaua care trebuia să fie și pe *Bulevardul Celebrităților!* La revedere, maestre Constantin Codrescu, la revedere, măestrule drag!

Opinia națională

ISSN 1221-4019

ISSN 1841-4265 (online)

www.opinianaționala.ro

www.facebook.com/opinianaționala

Strada Fabricii nr. 46G, sector 6, București

Telefon/fax: 021 316 97 91

Centrală: 021 316 97 85, 021 316 97 86, 021 316 97 87,

interioare 168 și 143

e-mail: opinia@spiruharet.ro

TEHNOREDACTARE:

Vasilichia Dinu

Stimați cititori,

Dorim să fiți partenerii noștri în elaborarea publicației

Opinia națională. De aceea, vă adresăm invitația de a ne transmite opinii, informații, idei de larg interes național, pe care să le publicăm în edițiile viitoare. Așteptăm cu interes și propuneri privind conținutul publicației.

REVISTA OPINIA NAȚIONALĂ

este editată de

FUNDAȚIA ROMÂNIA DE MÂINE

Tiparul executat de

TIPOGRAFIA FUNDAȚIEI ROMÂNIA DE MÂINE

Răspunderea pentru conținutul textelor publicate aparține autorilor.



ISO 9001 certificat nr. 639C



Facultatea de Medicină Veterinară

Workshop pentru analize medicale de laborator și digitalizarea pacientului

• Cu sprijinul partenerilor de la firma *Diamedix SA* și *Digital*, Facultatea de Medicină Veterinară din cadrul Universității *Spiru Haret* face primul pas către procesul de digitalizare.

În cadrul Workshop-ului pentru *analize medicale de laborator și digitalizarea pacientului*, studenților din anii IV, V și VI li s-au prezentat noile echipamente de analiză hematologică și biochimie de care va beneficia Clinica facultății.

Cele două aparate, *analizorul de hematologie* și cel de *biochimie*, oferă diagnostice veterinare de

ultimă generație, iar datorită performanței acestora pot fi introduse cantități foarte mici de sânge, rezultatele fiind gata în cel mult 15 minute.

Universitatea *Spiru Haret* a câștigat proiectul de digitalizare și deține prima Clinică veterinară universitară din București care beneficiază de aparatură și digitalizarea pacientului!



Prof. univ. dr. Violeta Elena SIMION, decanul Facultății de Medicină Veterinară: „În cadrul Facultății de Medicină Veterinară a Universității *Spiru Haret* se derulează în acest moment, pe o perioadă de patru ani, un proiect *Orizont 2020, CANLEISH*, privind diagnosticul unei boli vectoriale la câini. În cadrul acestui proiect, Facultatea de Medicină Veterinară a achiziționat echipamente de

cercetare, echipamente de analize de laborator. Suntem într-un an al digitalizării într-o perioadă a digitalizării la nivel european, și Facultatea de Medicină Veterinară este prima facultate din București, este singura facultate din București care desfășoară acest proiect. Acest lucru înseamnă că, începând de mâine, în Clinica veterinară, fișele pacienților vor fi în format digital.



Medic veterinar Alexandru GHEORGHIȚĂ: „Prin acest proiect noi vrem să învățăm studenții să înțeleagă datele clinice în așa fel încât pe partea medicală să fie și mai ușor pentru ei. Softul ajută, de exemplu, în a înțelege istoricul, în a evalua istoricul mult mai ușor; nu trebuie să stai să răsfoiești fișele de consultații ca să înțelegi exact ce s-a întâmplat cu un pacient.”



Medic veterinar Alexandru FIȚĂ: „S-a vorbit despre partea de diagnostic, ce înseamnă un diagnostic pus corect cu aparatură de calitate, în principiu, partea de zoetis, biochimie și hematologie”



Colegiul Universitar *Spiru Haret*

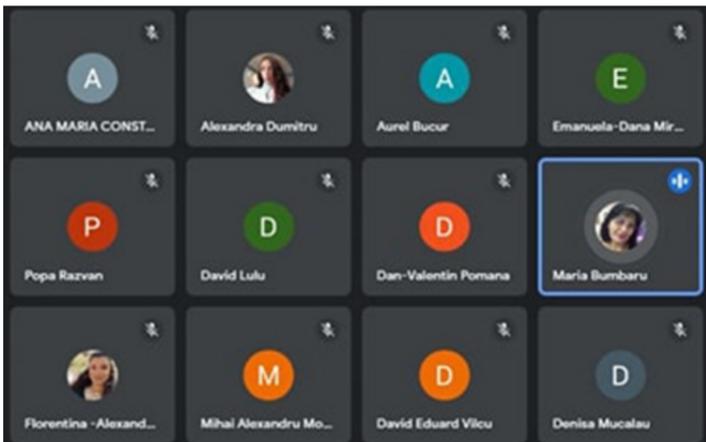


A început seria workshop-urilor din domeniul *Detectiv particular*

Interviu cu clientul - condiție a succesului investigației

„Interviu cu clientul – condiție a succesului investigației” a fost tema abordată în cadrul workshop-ului. Participanții au fost introduși într-un birou virtual al unei agenții de detectivi și au

avut ocazia să aplice protocoalele și procedurile învățate în partea teoretică, totul cu sprijinul doamnei Maria Bumbuș, președintele executiv al Asociației Naționale de Detectivi din România.



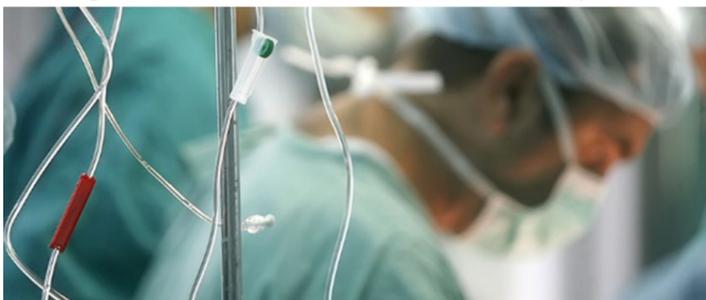
Conduita în urgențe medico-chirurgicale, situații de crize și dezastre

Una dintre materiile studiate de către elevii anului III de la calificarea profesională *Asistent Medical Generalist* este *Conduita în urgențe medico-chirurgicale, situații de crize și dezastre*.

Principalele urgențe medicale care vin în cadrul unei instituții sanitare sunt urgențe ale aparatului respirator, crizele astmice,

starea de rău astmatic, pneumotoraxul, hemoptizia gravă, și multe altele.

Elevii Colegiului Universitar *Spiru Haret* se apropie cu pași repezi de viitoarea carieră de Asistenți Medicali Generaliști și le este absolut necesar să cunoască aceste noțiuni care, ulterior, vor salva numeroase vieți.



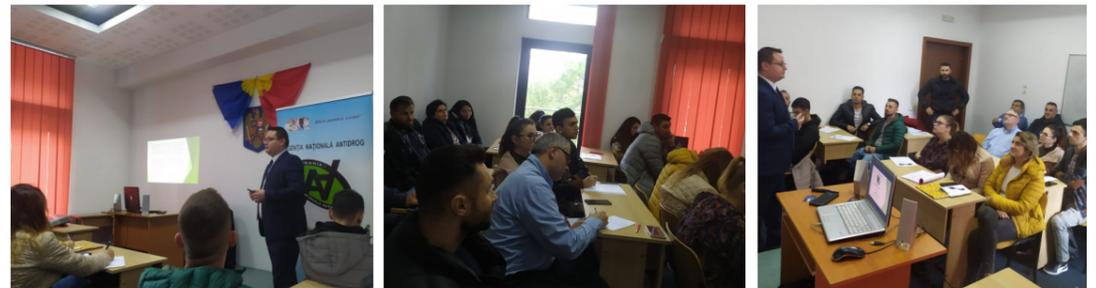
Facultatea de Științe Juridice și Științe Administrative București

Continuă practica de specialitate a studenților de la Facultatea de Științe Juridice și Științe Administrative București. Practica de specialitate, anul III, *Drept*, coordonator de practică: conf.univ.dr. Aura PREDA.

» Colegiul Consilierilor Juridic București



» Direcția Națională Antidrog



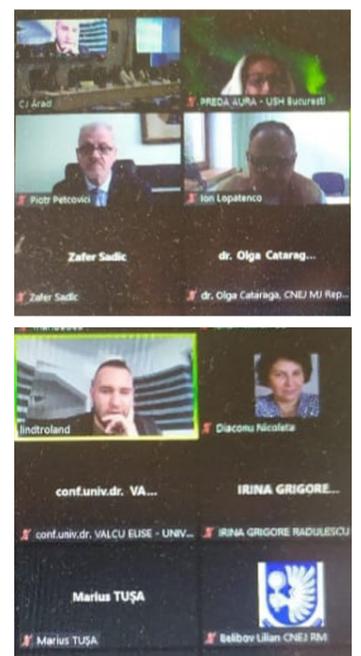
Universitatea *Aurel Vlaicu* din Arad și Centrul de Cercetare în Drept SARA au organizat conferința cu participare internațională

Siguranța publică și nevoia de capital social ridicat.

Cea de-a patra ediție a conferinței, informează organizatorii, s-a desfășurat în 16 paneluri, la care au participat cu lucrări științifice și cadre didactice afiliate din cadrul Universității *Spiru Haret*, inclusiv din cadrul Facultății de Științe Juridice și Științe Administrative București:

- conferențiar universitar dr. Aura PREDA, Universitatea *Spiru Haret*, Facultatea de Științe Juridice și Științe Administrative București, cercetător științific gr. III, Institutul de Cercetări Juridice *Andrei Rădulescu* din cadrul Academiei Române, președinte al Societății Române de Victimologie, București, vicepreședinte al Societății Române de Criminologie și Criminalistică, București, membru în Comitetul științific/moderator Panel VI: *Crime prevention: national and european markers/Prevenirea criminalității: indicatori naționali și europeni / Recidivism prevention – theoretical benchmarks/ Prevenirea recidivei – repere teoretice*;

- profesor univ.dr. Nicoleta DIACONU, Universitatea *Spiru Haret*, membru în comitetul științific/PANEL VIII: *Respect for fundamental rights of the person during judicial proceedings - as an expression of the concept of public security/Respectul drepturilor fundamentale ale persoanei în timpul procedurilor judiciare – ca exprimare a conceptului de securitate publică/Legal protection of victims of crime in the european union/ Protecția juridică a victimelor criminalității în Uniunea Europeană.*



Evenimentele Editurii Fundației *România de Mâine* la *Gaudeamus 2022*:

• Joi, 8 decembrie, în intervalul orar 17.00 - 17.45 - Spațiul de evenimente *Marin Preda*, vor fi lansate volumele:

» *Portrete cu peniță claps*, autor Ioan N. Roșca

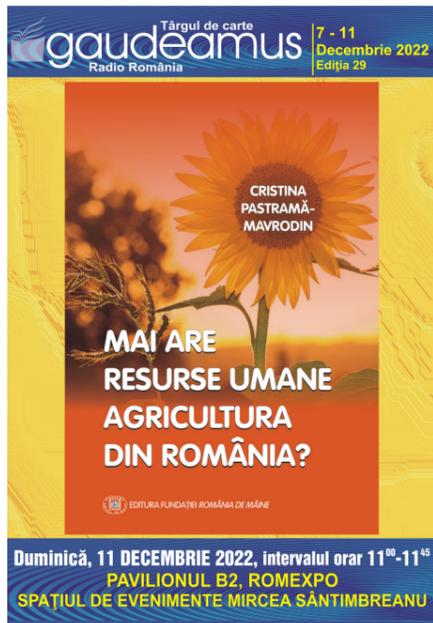
» *Homo Laborans*, de Stefano Amodio și un colectiv de autori. Traducere din limba italiană de Alexandra Radu

• Duminică, 11 decembrie 2022 în intervalul orar 11:00 - 11:45, Spațiul de evenimente *Mircea Sântimbreanu*:

» *Mai are resurse umane agricultura României?*, autor Cristina Pastramă-Mavrodin.



**Cu dragoste
de carte.
De 30 de ani.**



Conf.univ.dr. Aurelian Virgil BĂLUȚĂ
Membru al Consiliului Științific al Editurii
Fundației *România de Mâine*

Editura Fundației *România de Mâine* continuă seria de cărți din colecția *Economie*, cu un titlu incitant, *Mai are resurse umane agricultura din România?* având ca autor o personalitate publică în curs de consacrare, doamna doctor în economie Cristina Mavrodin.

Despre autoare

Doamna Cristina Pastramă-Mavrodin este un prieten al Universității *Spiru Haret* și al Editurii Fundației *România de Mâine*. Ne-a onorat cu prezența la deschiderea anului universitar la Facultatea de Științe Economice București și la lansări în cadrul câtorva ediții ale târgului de carte. Acum am plăcerea să întocmesc recenzia pentru o carte inedită scrisă de domnia sa.

De asemenea, merită menționat că doamna Cristina Mavrodin a participat la circuitul de idei pe teme de economie, fiind implicată activ în viața socială, inclusiv ca persoană cu anumite competențe instituționale. Participarea respectivă este legată de activismul social al doamnei Cristina Mavrodin. În urma acestui activism social și-a făcut numeroase cunoștințe, a ascultat cu răbdare problemele vieții sociale și soluțiile propuse, a derulat proiecte concrete de îmbunătățire a standardului de viață existent.

Acum îl avem în față pe cercetătorul în economie Cristina Mavrodin, persoana pentru care adevărul este dat numai de cifre valide. Prin tema aleasă și prin modul ei de abordare a reușit să separe complet cercetarea efectuată de ideile susținute în viața socială și de doctrina economică preferată. În același timp, doamna Cristina Mavrodin a fost și este un manager de succes în câteva domenii importante pentru viața de zi cu zi. Nevoile de informare ale managerilor nu au putut fi estomate în cadrul cărții. Conținutul de idei și cifre prezentate, deși la nivel național sau continental (regional), sunt < cu fața spre economia reală și soluțiile concrete ale inițiativelor creatoare de valoare, private sau publice >.

Aria tematică a cărții

Strict formal, cartea face parte din domeniul general *economie agrară*. Prin dezvoltarea analizei la nivelul forței de muncă din agricultură, o putem încadra și la domeniul *managementul resurselor umane*. Deși considerațiile sunt la nivel de ramură, *agricultura*, modul de abordare este cel specific managementului la nivel de companie, cu detalii privind dinamica meseriilor sub impactul tehnologiilor, al conținutului muncii, al nevoilor de pregătire profesională. Prin relațiile statistice la nivel național și în context european sau internațional, cartea doamnei Cristina Mavrodin are valențele unei analize macroeconomice.

Citind atent cartea am văzut și o altă latură a ei. Este un adevărat *manual de management al investițiilor în agricultură*. Cine dorește să investească în agricultura din România obține o mulțime de informații pertinente care să-i poată orienta pașii spre un succes probabil. Manualul poate fi util și pentru cei care au avut succes sau au pierdut în afacerile din agricultură. Le arată cauzele obiective, factorii care au acționat independent de puterea lor de muncă și competențele lor profesionale. Este util să înțelegi, chiar și retroactiv, cât din succes sau din insucces ți se datorează ție și cât evoluțiilor macro-economice. Prin datele prezentate în cartea *Mai are resurse umane agricultura din România?* managerii pot trage astfel de concluzii.

Viziunea la nivel național pentru problemele agriculturii are drept conexiune atât abordarea de la gradul superior de integrare, cea regională (pentru Uniunea Europeană), cât și cea de la nivelul de bază, cu rol de validare a celei naționale. Perspectiva locală este asigurată cu mult rafinament de interpretare prin intermediul unei anchete realizate în condiții cu totul dificile. Din această carte au de învățat foarte mulți, începând cu tehnocrații din aparatul administrativ suport pentru agricultură și dezvoltare rurală, inclusiv cei din autoritățile de management ale fondurilor structurale accesibile agriculturii, toți cei care au puterea de a influența normativ viața economică a țării, inclusiv guvernarea de astăzi sau de mâine. Este important ca toți să înțeleagă evoluțiile structurale ale agriculturii pe baza normelor actuale ale Uniunii Europene, vulnerabilitățile, oportunitățile oferite de tehnologiile viitorului, nevoia de intervenție normativă și, atunci când este cazul, explicativă sau financiară.

Analizele pertinente realizate în ceea ce privește structura resurselor de muncă și a ocupării pe medii ne pot conduce la integrarea cărții în domeniul *dezvoltare regională, dezvoltare locală sau dezvoltare teritorială*. Combinația dintre indicatorii de potențial cu cei de utilizare, absolut și în dinamică, pe medii de rezidență, generează multiple posibilități de analiză multicriterială sau de analiză factorială. Datele privind resursele umane alături de indicatorii relevanți ai agriculturii, disponibile centralizat, vor ușura eforturile viitoare de modelare matematică a proceselor descrise de doamna Cristina Mavrodin. Din acest punct de vedere, lucrarea *Mai are resurse umane agricultura din România?* este o *poartă deschisă către viitoare cercetări*.

În cartea *Mai are resurse umane agricultura din România?* este respectată riguros *concepția metodologică* privind sincronizarea temporală a secvențelor proiectului de cercetare, pornind de la datele trecutului, înțelegând realitățile prezentului, încercând să deslușească perspectivele viitorului.



Elementele de valoare științifică ale cărții

1. Datele statistice includ serii lungi cu un real potențial de prognoză a viitorului și cu putere informațională privind etapele parcurse. Prin depășirea sistemului de raportare uzual, bazat numai pe datele trecutului recent, crește foarte mult perspectiva din care este privită agricultura.

2. Structura cercetării statistice, deși este pe termen lung, permite identificarea unor perioade omogene statistic deoarece avem evoluții anuale. Putem vorbi astfel despre o scalabilitate de tip top-down a seriei statistice utilizate de autoare.

3. Problemele generate de trecutul recent al fondurilor structurale în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale sunt supuse unei analize științifice originale, cea pe bază de chestionar. Găsim frecvent în cercetarea economică utilizat instrumentul analizei pe bază de chestionar statistic, dar nu pentru probleme agrare sau ale dezvoltării rurale. În cartea doamnei Cristina Mavrodin avem analiza pe bază de chestionar la nivelul celulei de bază a politicii agrare, cetățeanul aflat în zona rurală. A existat mult curaj pentru o astfel de acțiune de culegere de date într-un mediu cu predilecție conservator, într-o perioadă cu probleme de comunicare și relaționare între persoane.

4. Este folosită pertinent *metoda comparațiilor internaționale*. În cartea *Mai are resurse umane agricultura din România?* este prezentată în paralel evoluția unor indicatori relevanți ai potențialului agricol în România în legătură strânsă cu cei ai statelor din Uniunea Europeană sau pe plan mondial. Indicatorii sunt calculați pe baza aceleiași metodologii, astfel încât potențialul de comparabilitate să nu fie afectat în niciun mod.

5. Nu face niciun fel de trimiteri la concepte de teorie economică de tip doctrinar în ceea ce privește problemele agriculturii supuse analizei. Evită astfel capcana includerii, chiar și limitat, a componentelor de tip ideologic. Meritul este de remarcat în condițiile în care doamna Cristina Mavrodin este o persoană publică, implicată activ în viața socială. Reușește astfel să dovedească posibilitatea separării clare a activității sociale de cea științifică.

6. Deși datele sunt la nivel de ramură, concluziile trase pot fi valabile la nivel macroeconomic sau regional. Implicațiile transversale și orizontale ale resurselor din agricultură ocupă un rol important în economia analizelor efectuate.

7. Prin modul de prezentare a datelor statistice împreună cu explicațiile adiacente, cartea doamnei Cristina Mavrodin ajută la înțelegerea de către cititori a situației prezente a agriculturii pe baza evoluțiilor din perioadele anterioare. Nu se hazardează însă să elaboreze în exces prognoze pe baza seriilor de date statistice disponibile deoarece înțelege că evoluțiile istorice consemnate nu sunt sustenabile, iar evoluțiile viitoare vor fi influențate decisiv de schimbările de paradigmă așteptate, în principal pe baza evoluțiilor tehnologice și a celor de politică publică. Astfel, cartea nu intră în categoria celor care utilizează în exces matematica.

8. Volumul *Mai are resurse umane agricultura din România?* depășește cu mult cadrul analizelor de tip statistic-matematic, pentru că datele prezentate sunt însoțite de explicații clare și simple utilizabile de cititorii care nu intră în categoria specialiștilor din domeniu. Aceste explicații clare și simple extind mult aria celor care înțeleg materialul prezentat.

9. Doamna Cristina Mavrodin susține cu elemente tehnice adecvate formarea unei imagini vizuale sintetice a proceselor analizate prin intermediul unui set de grafice

bine concepute. Valorifică astfel una din componentele experienței manageriale pe care o deține, cea privind prezentarea sugestivă a cifrelor.

10. În prezentarea eficienței aplicării efective a legislației Uniunii Europene dezvoltă o temă invocată, dar mai puțin cercetată în România, gradul de cunoaștere a actelor normative comunitare. Cercetarea efectuată în ultimul capitol poate fi o sugestie și un punct de plecare către alte cercetări similare, privind asimilarea legislației comunitare în România la nivelul celulei de bază, cetățeanul, în agricultură sau în ramuri neagricole derulate în mediul rural.

11. Cartea *Mai are resurse umane agricultura din România?* nu este o pledoarie pentru o temă abstractă, ci un instrument de cercetare viitoare practică a evoluției pe termen lung a unor parametri importanți pentru un element decisiv al existenței: hrana. Cartea ca atare va reprezenta un îndrumar explicativ de istorie economică pentru că sunt combinate perfect datele prezentate cu sursele bibliografice. Toate sursele bibliografice valorificate de doamna Cristina Mavrodin sunt axate pe explicarea evoluțiilor, nu pe formularea de ipoteze doctrinare. În condițiile în care, așa cum am spus mai sus, cartea evită intrarea în sfera dezbaterilor de tip doctrinar privind evoluția parametrilor agriculturii, va fi utilizată cu plăcere de cercetarea economică viitoare.

Structura lucrării

Cartea *Mai are resurse umane agricultura din România?* are organizate rezultatele cercetării pe patru capitole:

- *Dinamica mediului rural și a agriculturii la nivel global*
- *Evoluția agriculturii și a spațiului rural în România*

- *Factorii care au influențat dinamica resurselor umane din agricultură*

- *Atitudinea agricultorilor față de situația din agricultură. Cercetare de teren.*

Pot spune că există o proporție potrivită între problemele globale și cele naționale ale agriculturii, între rolul resurselor umane în agricultură ca element central al temei și cel al celorlalți factori interdependenți, între problemele la nivel de ramură (agricultura față de restul economiei naționale) și cele ale mediului de rezidență rural-urban). Găsim același raport rațional între dimensiunea datelor preluate din statistica oficială și cele obținute cu forțe proprii pe baza unei cercetări de teren.

Despre documentare

Cartea doamnei Cristina Mavrodin dispune de o documentare bogată, reprezentativă pentru tema analizată. Este o corelare aproape perfectă între argumentele bazate pe cifre și suportul teoretic utilizat. Trimiterile bibliografice rămân în aria strictă a evoluțiilor obiective din agricultură pe plan național sau internațional, reprezentând un suport teoretic la explicațiile prezentate pe marginea evoluțiilor statistice. Putem spune că a dozat adecvat raportul dintre suportul teoretic, date statistice și analizele proprii.

Concluzii

Lucrarea *Mai are resurse umane agricultura din România?* scrisă de doamna Cristina Mavrodin respectă cerințele unei lucrări științifice, având inclusiv un pronunțat caracter explicativ, de diseminare a rezultatelor cercetării.

Recomand cu multă căldură cititorilor această carte.

Urez doamnei Cristina Mavrodin să continue activitatea de cercetare științifică, chiar dacă știu că nu îi va fi ușor.



Dialoguri economice între generații, despre „sănătatea întregului viu comun”, învățatură pentru minte, inimă și suflet (V) De la principiul „armoniei întregilor vii integrați” la organizarea și funcționarea societății umane sănătoase (continuare)



De la ideile la fapte

Drumul de la principiul „armoniei întregilor vii integrați” la organizarea și funcționarea unei societăți sănătoase trece prin înțelegerea principiilor derivate și a regulilor concrete, practice, transpuse în acte și fapte de comportament uman și instituțional.

Milti: Domnilor profesori, cred că a sosit vremea ca ideile-sămânță la care am făcut referire să le sădăm în solul social-spiritual fertil pentru a încolți și rodi sub forma actelor și faptelor de comportament uman și instituțional. Să ne amintim, dragi prieteni, că marele scriitor Victor Hugo spunea că omul nu este un cerc, cu un sigur centru, ci o elipsă, cu două centre: ideile (concepții, principii, valori etc.) și faptele, acțiunile umane.

Costică: Dragă Milti, conexiunea făcută de tine mi se pare interesantă și demnă de urmat. Ce ne facem că în universul în care ne aflăm cu planeta Pământ, dar și cu mediul creat de om permis de aceasta, întregul apare ca un Cerc, care are centrul pretutindeni și circumferința nicăieri, după cum zicea Pascal?

Sandu: Dragă Costică, cred că cele două viziuni fac parte integrantă din procesul cunoașterii în condiții de incertitudine, proces care ne ajută nu să desființăm incertitudinea, ci să găsim principii, idei și soluții de a ne adapta la exigențele cosmosului în care ne aflăm, armonizându-le aspirațiile și așteptările noastre cu aceste exigențe imposibil de schimbat. De aceea, eu cred că doar pe baza cunoașterii științifice adevărate putem să gândim acele principii practice pentru organizarea și funcționarea unei societăți umane pământene, care să fie în armonie cu exigențele echilibrelor dinamice ale universului în care ne aflăm.

Milti: Fiind de acord cu dumneavoastră, domnilor profesori, vă propun să coborâm cu picioarele pe Pământ și să ne folosim de gândirea *ecologică* de care am vorbit (Popescu, 2018), ale cărei atribute sunt curajul, critica, creativitatea, coerența și construcția (5C).

Costică: Avem, dragi prieteni, un sistem de principii, de care am vorbit, în centrul căruia se află principiul armoniei „întregilor vii integrați”, din care rezultă cele patru principii (derivate) analizate, și, pe baza cărora putem fundamenta spectrul principiilor pragmatice, de acțiune umană.

Sandu: Pe drumul acesta fără întoarcere trebuie să pornim de la singura invenție a societății omenești, numită **educație**, spre a putea transforma omul-animat în om viu conștient, responsabil și iubitor de Natură, Adevăr și Frumos. Aceasta înseamnă că, vrem sau nu vrem, nu avem altă soluție sănătoasă decât să punem la baza organizării și funcționării mediului creat de om principiul *educației în iubire și înțelegere integrală a existenței umane*. În esența lui, el cuprinde două procese fundamentale, concomitente, de învățare și dezvoltare continuă, astfel încât să putem asigura formarea și maturizarea ființei umane simțitoare (Dalai Lama, 2013) în armonie cu exigențele „întregilor vii integrați”.

Milti: Să ne oprim, domnilor profesori, la principiul educației și procesele ce-l însoțesc, evidențiind modulele acestora, atât pe verticală, cât și pe orizontala educației.

Costică: Cred că este firesc, dragii mei, să interpretăm aceste module ale modelului educațional ținând seama și de imperativele vieții umane, de care vorbește medicul Alfred Adler, concretizate în: *viața trăită în societate, munca desfășurată pe baza diviziunii sociale și iubire*.

Sandu: Într-adevăr, dragă Costică, numai așa putem armoniza verticala și orizontala procesului educațional, privit ca sistem viu, coerent, creativ și constructiv.

Milti: Prin urmare, domnilor profesori, putem vorbi de trei module ale procesului educațional, pe toate ciclurile de desfășurare al acestuia?

Costică: Așa este, profesore! În primul rând, este vorba de modulul *educației pentru viață*, așa cum spunea Lev Tolstoi.

În felul acesta învățăm omul tânăr cu înțelegerea exigențelor trăirii împreună în armonie, solidaritate și compasiune, în comuniune și iubire. *Educația pentru viață* începe cu școala din familie, cu primul ciclu decenal al copilului, când se sădesc în sufletul și inima acestuia tradiții, obiceiuri, valori sănătoase privitoare la existența noastră în relație cu cine suntem, cu semenii și întregul viu, cu divinitatea.

Sandu: Din păcate, dragii mei, acest modul inițiativ a cam fost neglijat, ca să nu spunem uitat, subapreciat, ignorat, încercând gândirea acestora cu fel de fel de lucruri, fără să le dăm elementul fundamental: cum să se comporte în viața pe care o trăiesc în familie, în societate, în mediul natural!?

Costică: Atâta vreme cât modelul educațional propus se adresează și minții și inimii și sufletului, nu pe rând, ci în același timp, este firesc să integrăm în acest proces educațional formarea și maturizarea libertății pentru viața trăită, dar nu oricum, ci în iubire, responsabilitate și credință. Doar pe această bază putem începe procesul de formare și maturizare a *ființei umane simțitoare*, de care vorbește și Dalai Lama. Sunt sădite împreună cu alte valori și cele care rezultă din nevoia organică de a armoniza natura din om cu exigențele sănătății întregului viu creat, cu aspirațiile și așteptările Omului Total și Tuturor oamenilor.

Iubirea rezolvă orice problemă omenească

Milti: Să subliniem, domnilor profesori, că modulul *educației pentru viață* nu se oprește la ciclul primar, ci continuă cu toate ciclurile educaționale la un alt nivel de cunoaștere și înțelegere. Astfel ca educația de-a lungul vieții și pentru viața trăită să dea naștere la formarea unei personalități umane armonioase, cum spunea Einstein, care să gândească și să creadă, să înțeleagă și să iubească, să trăiască prin acte și fapte de comportament individual și instituțional.

Sandu: Acesta este și răspunsul nostru la înțelegerea propusă de Krishnamurti că fără iubire nu se poate rezolva nicio problemă omenească! Iubirea face parte din viața trăită, ca existență în relație, contribuind la formarea celui sol social uman fertil încolțirii și rodirii ideilor păcii, colaborării și cooperării între oameni, în condițiile circumstanțelor inevitabile, de limitare și certitudinii morții individului uman.

Costică: În legătură organică cu acest modul, procesele educaționale de învățare și dezvoltare trebuie să cuprindă și modulul pentru muncă bazată pe o anumită diviziune socială. Ca imperativ al vieții umane, organele noastre interne muncesc, desfășoară activități interdependente pentru sănătatea întregului organism. Tot așa trebuie să se întâmple în exteriorul nostru, în sensul de a munci spre binele și sănătatea noastră, producând cunoștințe, valori materiale, utilități și frumuseți, care generează externalități pozitive, atât pentru viață, cât și pentru piață. Este vital să subliniem că *educația pentru muncă* nu are ca țel să transformăm copiii noștri în factori de producție, ci să îi ajutăm să-și descopere înclinațiile, pasiunile, vocațiile lor iubitoare! Doar în felul acesta munca vocațională poate să confere substanță vieții individului uman, cum spunea Einstein, să îmbogățească **Pomul Vieții** cu noi cunoștințe și frumuseți, din care ne hrănim cu toții, cum grăia laureatul Nobel în medicină, Albert Szent Györgyi.

Milti: Din această perspectivă, dragilor, am putea să spunem că omul este nu numai ce gândește, ci și ce înfăptuiește prin actele și faptele sale creatoare de valori științifice, religioase, morale, economice, sociale și politice etc.?

Sandu: E bună întrebarea ta, Milti, mai ales pentru faptul că, până în prezent, spunem că omul este ceea ce gândește, vorbește, uitând de fapt că, în finalitatea lui socială, el este ceea ce muncește, trăiește și iubește. V. Kotarbinski spunea în *Tratat despre calitatea lucrului bine făcut* că, de fapt, civilizația unei societăți umane se apreciază prin calitatea lucrurilor pe care le produce, prin modul în care se formează, se maturizează și se dezvoltă mulțumirea umană. În acest sens, preocupările noastre au început să se îndrepte și spre găsirea unui indicator agregat de natură calitativă, care să exprime eficiența și sănătatea proceselor de dezvoltare, nu prin PIB-ul pe locuitor, ci prin Indicele Mulțumirii Umane (IMU). Motivația acestuia are în vedere că pentru ființa umană, fie conștientă și iubitoare, contează nu atât volumul de bunuri materiale, spirituale, culturale etc. pe care le consumă, cât, mai ales, în ce măsură un asemenea proces uman generează o mulțumire sufletească de a se bucura de viață, de a munci și trăi.

Costică: Dacă sporirea consumului pe locuitor nu are efect propagat - sporirea mulțumirii umane -, atunci efectul de antrenare a acestui consum crescător nu poate să genereze o calitate superioară a proceselor de creștere economică!

Milti: Prin urmare, domnule profesor, calitatea proceselor de creștere și dezvoltare economică, de sporire a productivității și eficienței, izvorăște din mulțumirea omului în viață, din modul în care este prețuită munca sa, din efectele roadelor acesteia asupra fericirii sale?

Sandu: Nu cred, dragii mei, că putem substitui mulțumirea umană, ca mod de viață, cu alți indicatori de creștere sau dezvoltare economică! Dacă aceste procese nu ajung cu finalitatea lor social-umană la îmbunătățirea vieții oamenilor, la consolidarea sănătății acestora, atunci cred că ele nici nu ar trebui să existe, deoarece am risipi inadmisibil resursele societății!

Costică: Nu înseamnă că trebuie să renunțăm la indicatorii actuali statistici pentru apreciere și comparația proceselor de creștere și dezvoltare economică, ci că ele trebuie să fie finalizate din perspectiva *sănătății întregului viu comun*. Aceasta, prin modul în care ființa umană este mulțumită de roadele muncii sale. În acest sens, am putea să regădim relația dintre *retribuție și contribuție*, în direcția anticipării retribuției și a efectelor sale la îmbunătățirea vieții celor care muncesc și trăiesc. Este cea care motivează, în fond, sub aspect calitativ, contribuția acestora.

Milti: Să concluzionăm, dragi profesori, că modulul *educația pentru muncă*, în calitate de imperativ al vieții umane, trebuie să armonizeze vocația acestuia cu aspirațiile și așteptările lui, prin intermediul calității lucrurilor pe care le face, care îmbogățesc viața și o fac demnă de trăire împreună. Din perspectiva iubirii ca imperativ, care ar putea să fie cel de-al treilea modul al învățării și dezvoltării?

Sandu: Ținând seama de teoria pe care am promovat-o până acum, cred că cel de-al treilea modul ar trebui să fie educația pentru *sănătatea întregului viu comun*. Oamenii iubitori de oameni, de Naturalitate, Adevăr și Frumos sunt cei care sfințesc locul, după cum oamenii care privesc libertatea ruptă de iubire, responsabilitate și credință sunt cei care urătesc viața, în diversele forme de manifestare. Un asemenea modul educațional are componente științifice, spirituale, tradiționale, naturale etc. În integralitatea lor, acestea sunt cele care ne pun în situația de a înțelege că nu putem avea ființe umane mulțumite și fericite decât într-un mediu

natural sănătos, într-un sol social fertil încolțirii și rodirii ideilor-sămânță.

Costică: O asemenea componentă a procesului educațional nu numai că nu ar trebui să lipsească, cum se întâmplă în prezent, ci ar fi normal să existe în toate ciclurile de învățământ, în toate formele de manifestare a imperativelor vieții umane. Educația pentru sănătatea viului este, de fapt, expresia și condiția unei ființe umane conștiente, responsabile și iubitoare. În unitatea și interacțiunea lor, aceste module trebuie să formeze procesul educațional ca proces de învățare/dezvoltare continuă, pentru toată viața ca trăire împreună, în armonie și iubire

Milti: Ce ar trebui să rezulte, domnilor profesori, din aplicarea acestui principiu al educației în iubire și înțelegere integrală a existenței umane?

Sandu: Dragi prieteni, cred că ar trebui să rezulte o exigență fundamentală a existenței umane, în sensul în care vorbește Viktor Frankl, și anume, să ne luăm în propria responsabilitate viața ca relație cu cine suntem, cu semenii și întregul viu, cu divinitatea. Dacă avem în vedere cele spuse de neuropsihiatru Frankl, că esența vieții nu este libertatea vieții umane, ci responsabilitatea asumării ei, atunci, în mod firesc, asumarea practică, prin acte și fapte de comportament, devine atât expresia unei educații sănătoase, cât și condiția pentru înțelegerea integrală a vieții. În acest sens, vreau să amintesc și de vorbele lui Ștefan Dorz din poezia sa, „O om!...”: „*Trăiește o viață, viața ta/E una, numai una/Oricum ar fi tu nu uita/Cum ți-o trăiești, vei câștiga/Ori fericire pe vecie, ori chin pe totdeauna.*”

Costică: Ce frumos se desprinde, dragii mei, din aceste gânduri scrise, ceea ce spunea laureatul Nobel pentru Economie Amartya Sen (2004) că *nu există substitut pentru responsabilitatea individuală a existenței umane!* Merită să subliniem acest lucru astăzi, cu atât mai mult cu cât omenirea, ca societate pământeană, a intrat în cea mai gravă criză din istoria sa, și anume **criza responsabilității pentru sănătatea întregului viu!** Probabil că nu întâmplător și Papa Francisc sublinia că, în epoca pe care o trăim, caracteristica dominantă este:

„*nimeni nu răspunde de nimic; nici de ce a fost rău în trecut, nici de ce trebuie făcut!*” Din consecințele acestei crize globale de responsabilitate umană și instituțională rezultă că libertatea ființei umane nu numai că nu trebuie ruptă de responsabilitate, de iubire și de credință în speranță, ci, dimpotrivă, doar acestea sunt cele care, în unitatea și acțiunea lor, conferă substanță libertății umane.

Milti: Dragi profesori, vă propun să oprim temporar dialogurile noastre și din considerente de spațiu, nutrirind speranța că reflecțiile și cugetările noastre și-au făcut loc către mințile și sufletele cititorilor noștri. Și în numele acestora vă mulțumesc! Fiindcă acest dialog va atinge cerneala tiparului cu puțin timp înaintea Zilei noastre Naționale, urez României și românilor, cu speranța născută din versul eminescian: „la trecutu-ți mare, mare viitor”, să acționeze unul ca toți și toți ca unul, pentru ca: „masa celor dezmoșteniți de soartă, de intriga timpurilor și de o oligarhie fără suflet să se ridice și ea în rândul oamenilor”, după cum spunea marele savant Spiru Haret. Toate acestea pentru a reuși să îndeplinească cea dintâi condiție esențială a unui bun cetățean: „să iubească țara fără rezervă și să aibă încredere nemărginită într-înși și în viitorul ei”. **Ani frumoși în armonie, pace, prosperitate, înțelepciune și iubire, dragi români și dragă Românie!** La buna re(cecitate)!

Gânduri despre gânduri: Iubiți cititori, autorii prezentului dialog vă invită să ne împărtășiți gândurile dumneavoastră referitoare la ideile publicate. Ne-am bucura dacă opiniile, întrebările dumneavoastră ar rezona prin raporturi pro și contra privitoare la aceste idei. Vă încurajăm să ne contactați pe adresa de email: miltiade_stanciu@yahoo.com. Cu prețuire, autorii!

*Mulțumim Bibliotecii Centrale a Academiei de Studii Economice din București pentru găzduirea dialogurilor noastre!

București, 9, 10 și 14 noiembrie 2022



VITRALII

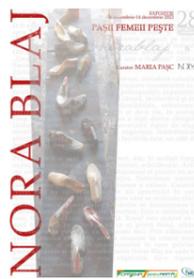
Programul „Rabla” pentru proiectele de țară

Anumite inițiative politice – întotdeauna am susținut asta – sunt foarte, foarte bune. Au, ca să zic așa, reziliență, adică funcționează ca niște programe de recuperare după șocuri economice, sociale, pandemice sau alte calamități produse de oameni altor oameni, și nu au rolul, așa cum am înțeles recent, de a ne îmbunătăți viața de zi cu zi, ci mai degrabă de a ne da puterea să suportăm cu succes ideea că s-ar putea să fie și mai rău. Pentru unii, mai slabi de înțeles, asta s-a tradus prin trecerea de la surpriză la o stare de șoc perpetuu. Deci nu ne dă, ne ia, și nu e bicicletă, e tancul de după gardul vopsit în spatele căruia stă, de obicei, leopardul. Ca la mall. Brandul e tare, e celebru, dar produsul face fâs de cum l-ai scos din cutie. Probabil e o problemă de comunicare, cum ar spune specialiștii, strategii, care țin morțiș să ne demonstreze că de vină e consumatorul de politică, de produse sau de orice altceva, fiindcă nu are cultura consumului, e risipitor, încult și, uneori, ignorant, se zgârcește la doi lei și nu înțelege înaltele comandamente ale vremurilor tulburi pe care le trăiește buimac, între două Black-Friday și o promoție la tigăi sau la televizoare smart.

În fond, ce propune un program „Rabla”? Să renunți la un obiect vechi, uzat fizic și moral, înlocuindu-l cu unul nou, adus la zi, economic și foarte eficient. Pentru asta există soluții: statul te ajută cu vreo 7% din valoarea noului produs, ceva, ceva ai mai pus la ciorap, apoi banca te primește cu brațele deschise ca să-ți dea diferența. Așa arată Paradisul. Mai târziu, când începe să se risipească optimismul generat de publicitatea agresivă, paranoidă câteodată, dar și de bucuria achiziționării noului obiect, ai timp să studiezi în liniște eticheta de pe spatele produsului, scrisă cu litere de o șchioapă, care te anunță că ai devenit proprietarul unui lucru, jalnic eufemism, „Made for EU”, adică, aproape sigur, „Made in China”. Nu că asta ar fi neapărat un lucru rău. Aproape tot ceea ce folosim e fabricat acolo. Problema e minciuna poleită. Nimeni nu scoate o vorbă despre faptul că, de exemplu, amprenta de carbon pentru fabricarea unui autoturism electric este de vreo unsprezece ori mai mare decât cea a unui autoturism pe benzină, cu tot cu combustibilul pe care îl consumă timp de cinci ani, sau că dispozitivele folosite zilnic pentru a comunica includ materiale obținute cu consumuri uriașe de energie. Și, oricum, ideea era să consumăm mai puțin, dacă vrem să se aleagă ceva de planeta asta.

Deci problema ar fi oamenii. Inventarea unui program „Rabla” pentru întreaga omenire este o urgență. Ceea ce, timp de milenii, ne-a separat de regnul animal, adică tehnologia, ne poate întoarce în timp. Prin exces, risipă, lăcomie, agresivitate. Prin transformarea virtualului în ideologie. Prin metamorfozarea în propagandă a vidului de idei. Există programe asemănătoare nu numai în domeniul consumului: reciclare intensivă, ecologizarea apelor și pădurilor, eliminarea deșeurilor nocive, reducerea consumului de combustibili fosili. Toate acestea reclamă un program de țară, fundamentat științific, gândit pentru următoarea jumătate de secol, în acord cu resursele avute la dispoziție. Deocamdată avem ceva, un fel de schiță încropită stângaci, pe genunchi, o listă de priorități încă netrecută „pe curat”, care se califică perfect pentru programul „Rabla”. Până acum, singurele programe naționale cu oarecare succes au fost „Tomata” și „Usturoiul”. Poate ar fi necesar un program „Morcovul”, referitor nu la cultivarea îndrăgitei rădăcinoase, ci la recoltarea acesteia, mai precis la extragerea ei dintr-un loc în care a ajuns din cauza unei îngrozitor de complicate situații internaționale de care niciun politician nu a prea vrut să știe în ultimii ani, iar acum e prea târziu ca să mai facem ceva. Dacă tot ne-am pus pe înlocuit „divaisuri”, ce-ar fi să încercăm să facem puțină curățenie și printre noi?

Dragoș CIOCĂZAN



Pașii femeii Pește

• În perioada 26 noiembrie – 14 decembrie 2022, poate fi vizitată, de luni până sâmbătă, expoziția *Pașii femeii Pește*, semnată Nora Blaj, organizată și găzduită de *Galleria 28*, str. Constantin Brâncoveanu nr. 28, Timișoara. Programarea pentru vizitare se face la numărul de telefon 0040(0)722 503 028 sau pe e-mail galleria28@gmail.com.

Despre expoziție, curatorul, Maria Pașc, notează: „O fi existând oare un codicil ocult care să ne călăuzească înspre legătura dintre hărnicia creației și mersul ceresc al astrelor? Felul în care soarele alunecă pe bolta lumii poate îndruma pașii pe care pământul îi îndură? Ori există o lege mai presus de toate astrele? – «Unul e în toți, tot astfel precum una e în toate» (Mihai Eminescu, *Scrisoarea I*).

Zodiac. Femeia zodiei Pești, suflet contorsionat, niciodată calculat sau tacticos, se lasă călăuzită cu voluptate inconștientă sau fatalism suav de către premoniții, presupuziții, superstiții, prejudecăți și capricii. Retorică și tăcută, instinctivă și retractilă, amestec de putere și deznădejde, nebuneasca dorință de-a fi în miezul atenției și de-a sta, în același timp, într-un colț ferit de lume, ea a ieșit dintre chingile faldurilor astrologice (care dau invariabil figuri de slugi obidite), și-a răsturnat

soarta cu rugăciuni, îndărătnicie, știință, conștiință și prezintă, prin lucrările sale, un atât de personal fel de exprimare.

Pașii. Pașii Norei Blaj sunt intenși, sonori, dar, în același timp, supuși ordinii clasice, calmului tectonic, echilibrului. Artistă pe deplin comunicativă, discursul ei plastic nu are nimic din frugalitatea improvizăției. Deformare, sonoritate, compoziție și o anumită feroare a culorii. Culoarea Norei Blaj au calitățile absolute ale spectrului în care lumina se răsfrânge în elemente prin care se străvede clară materialitatea. Corporalitatea lucrărilor se descompune în planuri înfățișate simultan. Este o colorație în sine, fără spațialitate, atemporală. Roșul ardent ca o pată întipărită pe retină după ce ai privit focul, albastrul-cobalt este puternic, cu adâncimi reci. Prin alăturarea unor asemenea elemente, artista reușește să creeze acorduri inedite și opoziții impresionante în care privirea găsește reazem și rost”.

Toporul de luptă de la Ilba

- parte a Culturii Suci de Sus / „Troia României”

Toporul de luptă cu disc din bronz de la Ilba a fost donat Muzeului din Baia Mare, în anul 1977, de către profesorul I. Micu de la Școala generală din Ilba (com. Cicărlău, jud. Maramureș). Se crede că piesa a ieșit la iveală într-un loc în apropiere de râul Someș și este considerată o descoperire izolată. Aparține categoriei de topoare cu disc de tip B1 (după tipologia lui Ion Nestor), având discul în formă de ciupercă turtită, bara de sub disc scurtă și cu secțiunea rectangulară, brațele manșonului găurii de înmănușare bine profilate, lama masivă și rectangulară în secțiune, tăișul ușor curbat. Decorul se păstrează numai în unele porțiuni, fiind format din linii paralele orizontale, triunghiuri hașurate și punctate, puncte, registre unghiulare hașurate. Dimensiuni: lungimea totală-17,1 cm; lungimea lamei-12,3 cm; diametrul discului – 4,2 cm, greutatea-265gr. Acest topor reprezintă până în prezent singura descoperire certă de acest fel din nord-vestul Transilvaniei, exceptând tiparul unui disc de topor de tip B1 găsit la Otomanii.

Prin analogie cu alte descoperiri arheologice, este aproape cert că și toporul de la Ilba aparține unei comunități a culturii Suci de Sus (din cea de a doua parte a mileniului II î.Hr.), din care face parte și necropola tumulară de la Lăpuș. Ceramica getică neagră, cunoscută ca și *Grupul Lăpuș*, constă în vase getice, descoperite în Lăpușul Românesc (jud. Maramureș) și aparținând de Epoca fierului, *Hallstatt A*, *Grupul Lăpuș*. Au fost scoase la lumină

tone de ceramică. Vasele pân-tecoase înalte, lucrate cu mâna, au formă, culoare și motive ornamentale specifice. La exterior, suprafața vaselor are culoarea neagră, lustruită cu luciu metalic, iar pe interior este cafeniu cărămizie. Motivul decorativ constă dintr-o combinație de caneluri orizontale și caneluri spiralice. În 2017 s-a încheiat proiectul de prelucrare și restaurare a celor câteva tone de material ceramic rezultat din cercetarea Tumului 26 și, cu el, cei 50 de ani de cercetări în necropola din localitatea Lăpuș, unde câteva generații de localnici au participat sistematic la săpăturile arheologice, se preciza într-un comunicat de presă al Muzeului Județean de Istorie și Arheologie Maramureș.

Apartenența acestui topor din bronz (descoperire singulară) la Cultura Suci de Sus, cea care ne-a adus ca moștenire o întreagă exemplificare a unui mod de viață și de societate umană, ne ajută să putem completa imaginea generală a acestei culturi de acum 3500 de ani. Piesa face parte actualmente din patrimoniul Muzeului Județean de Istorie și Arheologie Maramureș. Doritorii sunt așteptați spre a vedea exponatul, completând „imaginea” cu sutele de vase descoperite la Lăpuș, conservate și restaurate.

George V. GRIGORE

Surse: wikipedia.org; biblioteca-digitala.ro; delacheve.com; Carol Kacsó, *Toporul de bronz de la Ilba, Marmația*, nr. 4, 1978, pag. 65-68.



Invitații în lumea artelor plastice



Gabriela Liliana PÎRVULEȚ ARAMĂ:
Prin tablouri dăruiesc bucăți din sufletul meu

Voi alege unul dintre cele opt miliarde de oameni aflați acum pe planetă pentru a fi adus în centrul atenției dumneavoastră, onorabili cititori. Este vorba despre distinsa doamnă Gabriela Liliana Pîrvuleț Aramă din Constanța. Unii vor întreba pentru ce doamna aceasta și nu altă persoană? Ca pasionat de pictură, vă spun că este un artist valoros, cu multe reușite în creația pe tărâmul armoniilor cromatice. Am făcut mai multe dialoguri cu această pictoriță extrem de interesantă. Revenim în universul său minunat, pentru a afla noi și noi aspecte. Începem.

Cum a fost anul 2022 pentru dumneavoastră?

Anul 2022 a fost un an covârșitor pentru mulți oameni, navigând cu greu printre tulpini de covid și nenorocirile unui război aproape de granițele noastre. Unde și ce nișe să-și găsească arta? Muzica, da, o auzim peste tot, ne îndeamnă la luptă, la visare, la dragoste... Dar pictura? Pictura, a izbucnit și ea pe simezele tuturor galeriilor de artă din tara. Toți artiștii am aruncat măștile și ne-am strâns din nou în jurul artei noastre, înconjurați de alți iubitori ai artei. Și eu, la fel ca alți colegi de breaslă, am pictat în ciuda durerilor trupului și mai ales ale sufletului. Spun asta pentru că anul 2022 mi-a adus o mare durere. Am pierdut-o pe mama mea, care a fost timp de 59 de ani o prezență constantă în viața mea. Dispariția ei a făcut să-mi pierd încă un reper important al vieții mele. Aceasta tragedie mi-a marcat jumătatea anului.



Înainte, cu speranță și bucurie, am pictat. Am pictat pentru expoziții și evenimente care au avut loc la Casa de Creație. Am pictat în tabăra de la Datcha - Turcia, un loc în care două mări se întâlnesc. Un loc în care cerul se unește cu apa și soarele se scufundă în fiecare seară în minunatele nuanțe ale turcoazelor, safirului și peruzelor. Am întâlnit oameni

minunați, am regăsit din nou extraordinara ospitalitate a locuitorilor acestei țări. Și pentru că orice clipă de fericire se plătește însutit cu durere și nefericire, am plătit și eu prețul. M-a salvat din nou pictura, am încercat să uit de tot și de toate, pictând în tabăra de la Deva „*Bijuterii arhitecturale*” – prima ediție. Locuri minunate, oameni buni și primitivi, care au meritat lucrările noastre, pline de simboluri și sentimente așternute pe pânză. Colegii și prietenii din țară nu m-au lăsat prea mult să-mi plâng de milă, așa că m-au invitat la expoziții, ca de exemplu „*Interferente*” Botoșani, Bienala de la Buzău, expoziția de la *Cluj Art Gallery*.

Am organizat și o expoziție cu artiști invitați din țară și din orașul nostru, expoziție care a avut loc la Casa de Creație, Constanța. Așadar, în acest an am lucrat, nu atât cât mi-aș fi dorit. Uneori, trec zile fără să pictez și acele zile le consider neîmplinite. În minte mi se conturează compoziții, culori, texturi și totuși nu mă așez în fața șevaletului. De ce nu fac asta? Dacă aș pune pe pânză prima tușă, totul ar curge, apoi, ca un râu. Nu aș mai simți supărare, frig, foame, timp care trece. De ce nu fac asta? Pentru că zilele mă prind în mrejele orelor care trec cu treburi și griji cotidiene... Totuși, acest an nu s-a sfârșit încă, a mai rămas timp de lucru, de planuri. Nu-mi doresc decât sănătate pentru mine și familia mea. Numai bine pentru băieții mei, pentru că dacă lor le e bine, eu sunt fericită. Pentru anul 2023 pregătesc o expoziție personală, iar în fața pânzelor mele aș vrea să-mi adun toți prietenii, care mi-au fost alături în momente fericite sau în momente de neceaz și de durere. Îmi doresc și sper să aduc în viața lor bucurie și culoare, să le mulțumesc în acest fel. Expunând picturile mele, le dăruiesc bucăți din sufletul meu.

Minunat răspuns. Vă dorim să vă îndepliniți dorința și să reușiți să organizați această expoziție! Numai bine și frumos tuturor!

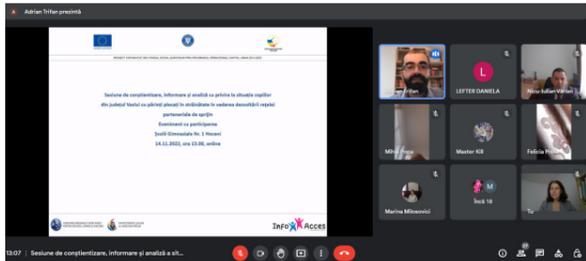
Aristotel BUNESCU

<https://agentiadepresaculturalasisportiva.wordpress.com>



PROIECT COFINANȚAT DIN FONDUL SOCIAL EUROPEAN PRIN PROGRAMUL OPERAȚIONAL CAPITAL UMAN 2014-2020

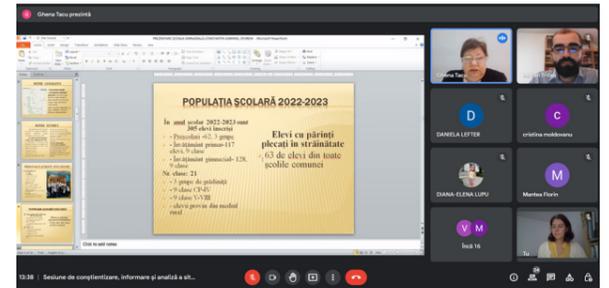
A.5.1.b Articol privind desfășurarea sesiunilor de conștientizare, informare și analiză cu privire la situația copiilor din județul Vaslui cu părinți plecați în străinătate



Evenimentele din luna noiembrie organizate în cadrul activității Dezvoltare socio-comunitară a Proiectului InfoAcces - POCU/784/6/24/139636

oportunități / surse de finanțare relevante pentru îmbunătățirea situației privind copiii cu părinți plecați în străinătate și pentru dezvoltare socio-comunitară noiembrie 2022 disponibil online la adresa <https://infoaccess.snsr.ro/retea-parteneriala/surse-de-finantare>.

În prezentarea realizată de directorul Școlii Gimnaziale „Constantin Asiminei” Epureni s-au expus date complete despre populația comunității și cea școlară precum și situația completă și actualizată copiilor cu părinți plecați la muncă în străinătate.



Preocuparea mediului educațional pentru prevenirea părăsirii timpurii a școlii este o realitate a societății contemporane românești, din cauza numărului mare de elevi care, din diferite motive, aleg să renunțe la școală. Pentru prevenirea acestui fenomen, Comisia Europeană a propus o inițiativă de concepere până în 2025 a unui spațiu comun - *Spațiul European al Educației*, care să îi ajute pe elevi să acumuleze un minimum de competențe și să îi păstreze pe băncile școlilor. Această inițiativă promovează o abordare la nivelul întregii școli pentru îmbunătățirea incluziunii și prevenirea abandonului școlar timpuriu cu următoarele obiective:

- toți copiii să atingă un nivel minim de competențe de bază;
- scăderea numărului copiilor care renunță la studii înainte de absolvirea învățământului secundar superior;
- asigurarea unui mediu propice în școli.

(<https://education.ec.europa.eu/ro/document/european-toolkit-for-schools>)

Eforturile la nivel european sunt completate de inițiativele Ministerului Educației referitoare la problematica părăsirii timpurii a școlii și a abandonului școlar, materializate în acest an prin PNRAS – *Programul Național pentru Reducerea Abandonului Școlar*. Acesta este conceput în special pentru elevii „aflați în risc de abandon, în special elevii aparținând grupurilor vulnerabile, elevii aparținând minorității romă, elevii din mediul rural și urban mic, elevii cu dizabilități sau cerințe educaționale speciale (CES), elevii din comunități dezavantajate economic, copii în risc de excludere socială pe fondul sărăciei, lipsei unei locuințe, familie monoparentală, familii dezorganizate, elevi expuși altor riscuri sociale”. La nivelul Inspectoratelor Școlare Județene există interes pentru aceste programe, la nivel național fiind aprobată participarea a 750 de unități de învățământ, dintre care 50 din județul Vaslui (https://www.edu.ro/lista_unitati_invatamant_eligibile_PNRAS).

Abandonul școlar generează șomaj, excludere socială, sărăcie și probleme de sănătate, de aceea sunt importante acțiunile cu caracter preventiv inițiate de unitățile de învățământ și comunitate. Astfel, la nivel școlar și comunitar există preocupare pentru participarea la proiecte care să țină copiii din medii defavorizate aproape de școală. Un astfel de exemplu este Proiectul POCU *InfoAcces*, care oferă, pentru o perioadă de 33 de luni, servicii de consiliere psiho-socială și suport la disciplinele Matematică/ Informatică pentru un număr de 270 de preșcolari și elevi care au părinții plecați la muncă în străinătate pentru o perioadă mai mare de șase luni. Problemele personale sau familiale ce decurg din plecarea părinților, dificultățile de învățare din cauza lipsei suportului la teme, precum și situațiile economice precare care îi determină pe elevi să muncească în gospodărie, sunt unele dintre motivele pentru care acest grup țintă merită atenție sporită și acțiuni concrete în vederea susținerii pe termen lung.

Prin activitățile de dezvoltare socio-comunitară, Proiectul *InfoAcces* are ca scop principal dezvoltarea unei rețele parteneriale între școli, autorități locale, instituții locale, ONG-uri și comunitate, care să susțină copiii cu părinți plecați la muncă în străinătate. Pentru îndeplinirea acestui obiectiv, se organizează lunar, în instituțiile de învățământ, sesiuni de conștientizare, informare și analiză a situației copiilor din județul Vaslui care nu locuiesc cu părinții deoarece aceștia sunt plecați în afara granițelor țării. În acest proiect lucrează ca parteneri experți din Inspectoratul școlar Județean Vaslui și ai Asociației „Societatea Națională Spiru Haret pentru Educație, Știință și Cultură” care analizează situația din comunitățile județului Vaslui pentru a găsi soluții punctuale în ceea ce privește creșterea calității educației oferite copiilor din grupul țintă al proiectului.

Luni, 14 noiembrie 2022, a avut loc o întâlnire în comunitatea Hoeni, un sat cu oameni gospodari, preocupați de educație și care se implică în proiecte destinate îmbunătățirii condițiilor de trai. În compania a douăzeci și două de cadre didactice din Școala Gimnazială nr.1 Hoeni s-a analizat punctual situația copiilor cu părinți plecați la muncă în străinătate pentru a fi conturat un plan de măsuri pentru îmbunătățirea situației acestora.

Evenimentul a debutat cu prezentarea Proiectului *InfoAcces*, invitații primind informații referitoare la

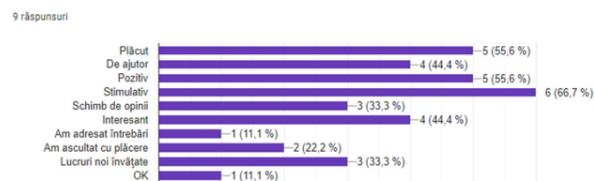
obiectivele acestuia și modalități de informare rapidă cu privire la fondurile disponibile pentru școală și comunitate. S-a realizat și o prezentare a site-ului proiectului pentru o incursiune rapidă în exemplele de bună practică colectate prin intermediul proiectului și informarea participanților cu privire la locul unde este postat lunar *Catalogul de oportunități / surse de finanțare relevante pentru îmbunătățirea situației privind copiii cu părinți plecați în străinătate și pentru dezvoltare socio-comunitară*.

Prezentarea realizată de directorul unității de învățământ ne-a adus într-o comunitate cu peste 2500 de locuitori, angajați majoritar în agricultură sau care migrează zilnic la Huși sau Vaslui pentru a ajunge la serviciu. Migrația în străinătate este din ce în ce mai scăzută, plecările nemaifiind pe termen lung, ci doar sezoniere, în funcție de contractul semnat (2-3 luni). Cu toate acestea, situația materială a elevilor nu este una foarte bună, în programul PNRAS fiind incluși, ca elevi în situație de risc de abandon școlar, un număr de 113 copii din cei 262 de preșcolari și elevi care învață în Școala Gimnazială nr.1 Hoeni. Școala are în subordine zece structuri care se ghidează după motto-ul „Împreună vom reuși”, astfel se realizează acțiuni constante pentru atragerea primăriei și a altor entități locale în obținerea de sprijin financiar pentru activitățile și modernizările dorite pentru copii. Ca dovadă a acestor acțiuni este baza materială modernă de care dispune școala, dar și fotografiile din activitățile educaționale care au fost prezentate în cadrul întâlnirii. Prin acțiunile întreprinse se dorește transformarea școlii într-un mediu în care copiii vin cu bucurie și unde primesc încurajări pentru dezvoltarea personalității. În acest sens, Proiectul *InfoAcces* a fost privit cu entuziasm, deoarece are activități care întăresc acțiunile realizate de cadrele didactice: implicarea copiilor în activități menite să dezvolte competențe, dezvoltare socio-emoțională, întărirea relației școală-familie-comunitate, orientare spre atragerea de finanțări pentru dezvoltarea școlii și a copiilor.

Evenimentul s-a încheiat cu o dezbatere pe tema: *Impactul parteneriatelor educaționale în creșterea calității educației copiilor cu părinți plecați la muncă în străinătate și cu formularea de concluzii referitoare la evenimentul InfoAcces*.

Marti, 15 noiembrie 2022, a avut loc un alt eveniment în cadrul proiectului cu participarea cadrelor didactice din Școala Gimnazială *Constantin Asiminei* Epureni, o comunitate aflată la 5 km de orașul Huși. La sesiunea de conștientizare, informare și analiză a situației copiilor din județul Vaslui cu părinți plecați în străinătate, în vederea dezvoltării rețelei parteneriale de sprijin au participat 15 persoane din instituția de învățământ, 14 cadre didactice din toate ciclurile de învățământ și un contabil. Feedback despre desfășurarea și impactul evenimentului în rândul invitaților a fost obținut la final când aceștia au răspuns la un chestionar de măsurare a gradului de satisfacție a participanților la evenimentul *InfoAcces* din 15.11.2022. Acesta a fost descris de mai mulți respondenți ca fiind stimulant, plăcut, pozitiv, de ajutor interesant, rezultatele fiind ilustrate în graficul prezentat mai jos.

15. Bifați cuvintele de mai jos care descriu cel mai bine impactul seminarului sau adăugați alte cuvinte dedesubt:



Expertul Coordonator Dezvoltare Parteneriate a prezentat informații despre obiectivele proiectului și a activității de dezvoltare socio-comunitară și experiența pozitivă a Asociației „Societatea Națională Spiru Haret pentru Educație, Știință și Cultură” cu Inspectoratul Școlar Județean Vaslui în ceea ce privește implementarea de proiecte în calitate de parteneri. În cadrul evenimentului s-a remarcat un interes sporit cu privire la *Catalogul de*

Acest lucru arată un interes deosebit al managementului școlar pentru incluziune și ajutor acolo unde este nevoie, proiectul depus în cadrul PNRAS incluzând 130 de elevi cu situație materială precară. Toate eforturile instituției de învățământ se îndreaptă spre atingerea misiunii: „Țelul nostru este să ne menținem prestigiul de unitate școlară de referință integrată nevoilor sociale ale comunității care să realizeze pregătirea astăzi pentru viitorul de mâine al generațiilor de tineri activi și creativi, cu gândire flexibilă, cu abilități de comunicare interculturală și cu competențe antreprenoriale care să contribuie la integrarea cu succes în viața comunității și la opțiunea învățării pe tot parcursul vieții.”

Toți elevii care frecventează cursurile școlii sunt din mediul rural și în cazul în care părinții pleacă în străinătate rămân în grija celui alt părinte sau a unor rude apropiate. Plecarea chiar și pentru perioade scurte lasă urme în viața copiilor, astfel că este necesară desfășurarea de activități pentru mărirea stimei de sine a elevilor și de dezvoltare socio-emoțională. Copiii sunt dornici de afirmare, de lucru în echipă și participare la activități, iar pentru a veni în sprijinul lor școala este interesată de colaborări cu instituțiile statului și cu societăți private.

Principalele probleme asociate cu plecarea părinților în străinătate sunt absențele crescute și rezultate scăzute la învățătură, lipsa de supraveghere care poate degenera în bullying și sentimentul de singurătate pe care unii copii îl simt. Bunicii sunt de multe ori depășiți de situațiile cu care se confruntă copiii și cum nu există programe de consiliere în școală, participarea la Proiectul *InfoAcces* a fost descrisă ca o oportunitate pentru elevi și cadrele didactice.

Evenimentele *InfoAcces* vor continua în județul Vaslui și în luna decembrie pentru a analiza situația copiilor cu părinți plecați la muncă în străinătate din alte comunități școlare și a realiza planuri de măsuri pentru îmbunătățirea situației acestora.

Proiectul este în acord cu recomandările formulate în *Cadrul Strategic pentru Cooperarea Europeană în Domeniul Educației și Formării Profesionale (ET2020)* și contribuie la îndeplinirea obiectivelor sectoriale în domeniul educației stipulate în *Strategia Europa 2020*. Din punct de vedere al reglementărilor naționale, acesta vizează: *Strategia educației și formării profesionale din România pentru perioada 2016-2020* (Hot. nr. 317/2016); *Strategia privind Reducerea Părăsirii Timpurii a Școlii*; *Strategia națională pentru protecția și promovarea drepturilor copilului 322014-2020*; *Strategia Națională pentru Învățare pe tot Parcursul Vieții*; *Regulamentele de organizare și funcționare ale ISJ*; *Planurile de Dezvoltare Regională și Locală*; *Planurile de Dezvoltare Instituțională ale Școlilor*.

Informații suplimentare despre activitățile și evenimentele *InfoAcces* pot fi consultate pe **site-ul proiectului**: <http://infoaccess.snsr.ro/> și pe rețelele de socializare:
Facebook: <https://www.facebook.com/InfoAcces-106350121594314/>
Twitter: https://twitter.com/acces_info

*Conținutul acestui material nu reprezintă în mod obligatoriu poziția oficială a Uniunii Europene sau a Guvernului României.

Irina Elena ANDRONIE
 Expert organizare evenimente dezvoltare parteneriate *InfoAcces*



SOCIETATEA NAȚIONALĂ SPIRU HARET
 PENTRU EDUCAȚIE, ȘTIINȚĂ ȘI CULTURĂ



INSPECTORATUL ȘCOLAR
 AL JUDEȚULUI VASLUI



Ansamblul monumental România Biruitoare - restaurarea istoriei adevărate

George V. GRIGORE

Ansamblul monumental *România Biruitoare* de la Bacău, ca un far călăuzitor, fixează artistic grandioasa realizare a poporului român, *Marea Unire*, dar și rolul băcăuanilor în Primul Război Mondial. În urmă cu peste o sută de ani românii au ieșit învingători din cea mai mare înclăștare de forțe pe care planeta o cunoscuse până atunci. Istoria a permis desăvârșirea idealului național - *România Întregită*. Ansamblul monumental este compus din reprezentarea alegorică a „*României Biruitoare*” și statuile din bronz ale Regelui Ferdinand I și Reginei Maria, făuritorii Marii Uniri de la 1918.

„Monumentul de for public „*România Biruitoare*” este dedicat străbunilor noștri care au făcut România Întregită, fiind realizat pentru generația actuală și dăruit generațiilor viitoare. Tocmai de aceea, am gândit un monument ale cărui coordonate, fie și în prezentarea lor crudă, să onoreze misiunea asumată: Este primul monument din România care îi înfățișează pe cei doi regi, împreună, în mărime monumentală (2,20 metri și, respectiv, 2,40 m); este prima reprezentare artistică a României, cel puțin în ultimele trei decenii, iar reprezentarea alegorică (înaltă de 2,70 metri) este situată pe un soclu monolitic din granit, ceea ce, de asemenea, marchează o premieră în țara noastră. Așa cum spunea Stendhal, „*Frumusețea este doar promisiunea fericirii*”, iar noi, astăzi, vă facem această promisiune prin talentul și mâinile sculptorului Radu Ciobanu, care a realizat, pentru băcăuani și pentru toți românii, o operă de artă de o frumusețe aparte. Pentru că noi, cei din Asociația „*Unlimited Connections*”, atunci când intrăm în atelierul „*Făurar Art*” din Baia Mare al lui Daniel Pop și întâlnim cele trei statui, în diferite faze de modelaj și, mai apoi, de turnare în bronz, simțeam o eliberare de haosul cotidian, pășind într-o atmosferă în care valorile sunt așezate corect, pe locurile de frunte ce li se cuvin. Ne dorim ca și dumneavoastră să vă transmiteți acest ansamblu monumental o stare de bine și să vă stărnească sentimente de mândrie, prin faptul că eroii noștri din Primul Război Mondial, sub conducerea regilor întregitori – Ferdinand I și Regina Maria –, au făcut „*România Biruitoare*” - a spus Elena-Oana Radu, președintele Asociației „*Unlimited Connections*”, manager al proiectului Monumental de for public „*România Biruitoare*”, la inaugurarea ansamblului *România Biruitoare* de la Bacău, 27 septembrie 2019.

Silviu Corneliu Munteanu, vicepreședintele Asociației „*Unlimited Connections*”, a spus, făcând referire la momentul zero al proiectului: „*Niciun proiect nu poate exista fără o idee. Iar în acest caz ideea a aparținut în exclusivitate fratelui meu Ionuț Munteanu. Însă, mai important decât asta este felul în care ideea a apărut și a evoluat. Simplu, a apărut în familie, acolo unde bunicii noștri i-au povestit fratelui meu despre străbunicul nostru căzut la Mărășești în august 1917 și a evoluat odată cu omul care creștea sub oblăduirea profesorilor săi, a d-nei Elena Zdrobiș, a d-lui Jean Ciută, a profesorilor de la Facultatea de Istorie a Universității „Al. I. Cuza” din Iași. Ideea pe care vreau să o subliniez este că acasă și la școală se pot insufla valori, se pot construi caractere și se pot crea oameni care, fiecare în parte și toți împreună să poată face ca această țară să fie, astăzi, mâine și pentru totdeauna, cu adevărat biruitoare”. El a subliniat că monumentul dezvoltă tema centrală a basoreliefului ce încununează Mausoleul de la Mărășești, autorii intenționând, în primul rând, să evidențieze această axă a apărării României: Bacău – Vrancea/Oituz – Mărășești.*

Sculptorul Radu Ciobanu a subliniat importanța monumentului pentru români, „ca amintire a acelor momente”. „*Ca orice român, după revoluție, mi-am luat și eu lumea în cap, căutându-mi fericirea pe alte meleaguri. Ajuns acolo am văzut o grămadă de oameni, grupuri etnice, oameni care-și pierduseră țara sau care nu avuseseră niciodată una, oameni fără nicio identitate pe care mai*

*marii planetei îi împingeau de acolo-colo, după bunul plac. Atunci mi-am dat seama că eu am un loc al meu, pe o planetă care e din ce în ce mai neîncăpătoare, un loc unde să pun capul jos și să-i spun „acasă”. Și tot atunci mi-am dat seama că acest loc nu a venit din cer, cadou, el a fost câștigat prin luptă și udat cu sânge, nu de niște străini, ci de rudele noastre de sânge, de bunicii și străbunicii noștri, care atunci când a fost cazul au lăsat jos furca și sapa și au pus mâna pe armă și conduși magistral de regele și regina lor s-au opus și-au ținut piept uneia dintre cele mai feroase armate din lume la acea oră. Așa s-a făcut acest loc pe care noi acum îl numim acasă, România. De aceea nimic nu-i prea mult să omagiem sacrificiul acelor înaintași. Noi am încercat, atât cât am putut, să ridicăm acest monument ca amintire a acelor momente. Sper ca el să intre cât de repede în conștiința publică, cetățenii Bacăului să se bucure de el nu numai pentru semnificația sa politică, ci și pentru frumusețea sa estetică. Să vină cu plăcere la el, tinerii să-și dea întâlnire la „*Rege și Regină*”, copiii să se joace pe lângă ei, iar bătrânii să se invite la „*o tablă*” sau „*un șah*” în „*Parcul Regilor*”.*



Dr. Anton Coșa: „*Suntem părtași la un moment istoric de rezonanță națională. Acest monument de for public reprezintă un pios omagiu adus înaintașilor noștri, celor care, în urmă cu un veac, înfăptuiau România Întregită. Monumentul pe care îl inaugurăm astăzi poartă un nume sugestiv: „*România Biruitoare*”. În urmă cu un secol, România Biruitoare a făcut posibilă România Întregită. Iar în fruntea acestei țări s-au aflat, atunci, regele Ferdinand și regina Maria, atât de sugestiv reprezentați,*



peste ani, pe ansamblul monumental. Drumul către întregirea României a fost udat de sângele a mii și mii de înaintași ai noștri, Marea Unire din 1918 fiind posibilă în primul rând prin jertfele ostașilor români căzuți pe altarul Patriei în timpul Războiului de Întregire Națională. România a putut fi Biruitoare în cele din urmă printr-o jertfă comună, printr-o solidaritate exemplară, a combatanților și

*monumental în orașul Bacău nu a fost nici ea întâmplătoare, în condițiile în care, în vâltoarea Războiului de Întregire Națională din 1916-1919, județul și orașul Bacău au fost spații de referință. În anii 1916-1918, pe multe dintre văile, dealurile și munții județului Bacău s-au desfășurat înclăștări armate de o intensitate deosebită, marcate de numeroase jertfe și fapte de eroism. Atunci, într-unul din aceste locuri istorice, pe frontul de la Oituz, ostașii români au strigat pentru prima dată: „*Pe aici nu se trece!*” Coșna și Cireșoia au fost ultime redute în calea armatelor adverse, redute care, prin sacrificiile ostașilor români, au rezistat eroic. În orașul Bacău a funcționat Comandamentul Armatei de Nord, în 1916, iar mai apoi Comandamentul Armatei a II-a, în 1917 (acesta colaborând activ și cu Misiunea Militară Franceză), tot aici fiind cantonate și unități militare de rezervă, depozite și spitale militare, toate acestea făcând ca, deloc întâmplător și pe drept cuvânt, Bacăul să fie denumit „*capitală a rezistenței și victoriilor întregirii naționale*”. La Răcăciuni („*pe șesul comunei Cleja, ținutul Bacăului*”) a rostit regele Ferdinand, în fața trupelor Armatei a II-a, celebrul său discurs din 22 martie 1917, prin care le-a promis țaranilor-ostași: libertate, dreptul de a putea vota și de a primi pământ în proprietate. De pe aerodromul din Mărgineni (din vecinătatea Bacăului) s-a realizat, cu o săptămână înaintea Marii Adunări Naționale de la Alba Iulia, istoric, „*zbor al Marii Uniri*” Bacău-Blaj-Bacău, prin intermediul căruia au fost transportate prețioase documente privind sprijinul guvernului român aflat la Iași pentru acțiunile unioniste ale Consiliului Național Român din Transilvania, la întoarcere fiind aduse alte importante „*plicuri*”.*

Ansamblul monumental „*România Biruitoare*” acoperă, prin menționarea celor mai însemnate bătălii din timpul Războiului de Întregire Națională, întregul spațiu geografic românesc. Și prin aceasta el este, cu siguranță, un monument național. Un monument care cinstește memoria tuturor soldaților români care au luptat pe fronturile Războiului de Întregire Națională, dând dovadă de curaj, onoare și loialitate. Patriotismul acestor soldați români a fost unul de netăgăduit, iar jertfele lor evidente. Fiecare nou monument de for public închinat eroilor neamului devine implicit și un loc al păstrării memoriei istorice. Monumentul „*România Biruitoare*” este un astfel de edificiu care, pe lângă faptul că adună laolaltă amintirea jertfelor tuturor celor care au căzut pe fronturile Războiului din 1916-1919, este închinat și țării pe care acești eroi au făurit-o în urmă cu un secol. Da, ei, eroii noștri au murit pentru ca noi să putem trăi, să ne putem bucura de adierea păcii. La temelia României stau osemintele tuturor eroilor, pe care trebuie să-i admirăm, să-i respectăm, să-i cinștim și să-i omagiem așa cum se cuvine. De la eroi trebuie, noi, românii de azi, să luăm puterea de a lupta în vâltoarea vieții contemporane, de la eroismul lor trebuie să învățăm eroismul faptei creatoare, eroismul sincerității, eroismul voinței, al hotărârii, al conștiinței, al fraternității, al solidarității naționale. România Biruitoare!

Surse: basilica.ro; realitateadebacau.net; ziarullumina.ro; debacau.ro; csjbacau.ro; municipiulbacau.ro; bacau.net; ziaruldebacau.ro;